

Наступив щасливий час

Для Славутича наступив щасливий час. Нове тисячоліття буде під знаком будівництва храму для Господа. В решті-решт після трьохрічних старань міська рада виділила землю під будівництво храму і затвердила план будови: спочатку парафіяльного дому з каплицею, а пізніше костюлу. Ця подія радісна ще і тим, що в Славутичі поки немає жодного християнського храму, а наші брати православні теж тільки розпочали будівництво. Дві тисячі років тому грецький вчений Пліутар написав: "Якщо Землю обійдеш, найдеш місце без мурів, без письма, без законів, без багатств, без грошей, але ще ніхто не бачив міста, позбавленого храмів і Бога, котре б не молилось, не приносило клятв, не складало жертв з ціллю отримання добродійств, і щоб не старалося про відвернення нещастя святими діями". Саме так сказав вчений, на той час ще нічого не знаючи про християнську віру, а тільки про язичну. Слава Богу, що ще одне місто в нашій країні не буде позбавлене храму для єдиного і правдивого Бога, нашого Добродія і Спасителя, для якого живемо і який надає сенс усьому нашому життю. Мешканці Славутича, будуйте дім для Господа!

Отець ГЕНРИХ

Місто Славутич — багатонаціональне місто. Так сталося, що в важкій трагічній ситуації для України — після Чорнобильської катастрофи місто Славутич будували люди різних національностей. І жителями міста стали українці, росіяни, білоруси, латиші та інші народності. Кожен приніс до Славутича свої звичаї, культуру, традиції, духовність... То й не диво, що почали відроджуватись (бо люди єднались здебільшого по духовним традиціям) різні конфесії, віросповідання...

26 квітня 1996 р. Київською облдержадміністрацією офіційно була зареєстрована в Славутичі римо-католицька громада. Звичайно життя громади може бути повноцінним, якщо нею опікується постійно священник. От і звернулись вірні до священика з міста Чернігова, щоб він взяв парафію в Славутичі під свою душпастирську опіку. (До цього впродовж року римо-католики з Славутича їздили на Божі служби до Чернігова). Єпископ Київсько-Житомирської дієцезії затвердив пробожчем в Славутичі отця Генриха Камінського. 19 травня 1996 року в Славутичі провели урочисту Божу службу і відтоді парафія дістала назву Святого Євгена де Мазенода і святих Ангелів хоронителів.

Впродовж ось вже трьох років римо-католицька громада щодалі набуває повноцінного релігійного життя: щотижневі Божі Служби, на які приходять родинами, проведення катехез (вивчення основ віри) для дітей та дорослих, виконання різних треб, тобто постійна душпастирська опіка, яка збагатила і змінила життя багатьох...

Та без дому на землі важко жити. Так було і у римо-католиків Славутича, бо на Божі служби вони збирались спочатку на приватних квартирах, потім в будинку культури — це все пристосовані приміщення. То й постало питання про будівництво костюлу в місті Славутичі, тим більше, болючим є те, що місто взагалі не має церков. Вже визначено ділянку для будівництва, розроблено проект будови і, маємо надію, що Ювілейний рік започаткує будову Дома Отця в Славутичі. Маємо надію, що наші земляки теж приймуть посильну участь в будівництві християнського храму в Славутичі, який стане осередком духовності, культури нашого міста.